

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

PLAKATIRANJE V URBANEM PROSTORU

Analiza normativnega okvira za oglaševanje v javnem prostoru

mag. Senka Š. Vrbica
Aleksandra Perić, dipl. prav.

Oktober 2016

Kazalo

Uvod	3
1. Normativni okvir oglaševanja	3
1.1. Zakon o prostorskem načrtovanju	3
1.2. Uredba o prostorskem redu Slovenije.....	4
1.3. Zakon o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor.....	4
1.4. Zakon o graditvi objektov in Uredba o razvrščanju objektov glede na zahtevnost	4
1.5. Zakon o cestah.....	6
1.6. Zakon o kmetijskih zemljiščih	9
1.7. Zakon o financiranju občin	9
1.8. Zakon o volilni in referendumski kampanji	9
1.9. Zakon o varstvu potrošnikov	9
1.10. Zakon o medijih	10
1.11. Zakon o lokalni samoupravi.....	10
2. Problemi postavljanja oglaševalskih objektov	11
2.1. Normativna ureditev glede oglaševanja ni pregledna	11
2.2. Nejasne razmejitve pristojnosti glede nadzora	12
3. Predlogi.....	14

Uvod

Javni prostor je skupni prostor namenjen uporabi vseh, hkrati pa tudi prostor, po katerem se nujno gibljemo na poteh od doma do delovnih mest, infrastrukturnih objektov, trgovin. Ta je podvržen naraščajočemu komercialnemu oglaševanju. To je problem, ker:

- se mu ni možno izogniti, uporabnik prostora nima izbire,
- prostor je prenasičen z enosmerno komunikacijo, ki jo vodi komercialni interes, čeprav naj bi bil javni prostor prostor dialoga in raznolikosti.

V zadnjem času je obseg oglaševanja v javnem prostoru očitno presegel vse meje družbeno sprejemljivega, saj se množi število prostorskih konfliktov, ki jim botruje prav oglaševanje, od namernih degradacij prostora do prekomernega svetlobnega onesnaženja. Normativni okvir očitno ni ustrezen, saj dopušča naraščanje tovrstnih konfliktov in jih ne razrešuje. Zato se v krogu NVO s področja urejanja prostora krepi prepričanje, da je treba problem ustrezno nasloviti, v prvi vrsti z ustreznimi normativnimi rešitvami. Ta analiza se zato osredotoča na predstavitev pravnega okvira, ki ureja oglaševanje v javnem prostoru, predvsem z vidika oglasnih panojev ali površin kot objektov za oglaševanje, ne pa vsebine oglaševanja.

1. Normativni okvir oglaševanja

1.1. Zakon o prostorskem načrtovanju

Zakon o prostorskem načrtovanju¹ (ZPNačrt) ne določa ničesar o oglaševanju, je pa med temeljnimi načeli nekaj načel, ki bi jih morali uporabiti tudi v zvezi z načrtovanjem in dovoljevanjem umeščanja oglasnih objektov v prostor. Tako je načelo prevlade javnega interesa, po katerem morajo organi pri prostorskem načrtovanju in opremljanju zemljišč upoštevati tako javni kot zasebni interes, pri čemer zasebni interes ne sme škodovati javnemu². Posebej pomembno je načelo ohranjanja prepoznavnih značilnosti prostora, po katerem mora prostorsko načrtovanje upoštevati vrednote in **prepoznavnost obstoječih naravnih, grajenih in drugače ustvarjenih struktur**, ki zaradi posebnih geografskih, kulturno-zgodovinskih, upravnih, socialno-ekonomskih in drugih pogojev razvoja sooblikujejo identiteto prostora in določajo njegove značilnosti³. Ker je urejanje prostora in prostorsko načrtovanje urejeno z zakoni, pomeni, da usmeritve urejanja prostora daje država. Za področja, ki so za državo posebnega pomena določa tudi pravila glede oglaševanja (Zakon o cestah).

Občina je med drugim pristojna za **določanje rabe prostora in pogojev za umeščanje posegov** v prostor in načrtovanje prostorskih ureditev lokalnega pomena. Občinska prostorska akta sta občinski prostorski načrt in občinski podrobni prostorski načrt. Občinski prostorski načrt je prostorski akt, s katerim se, ob upoštevanju usmeritev iz državnih prostorskih aktov, razvojnih potreb občine in varstvenih zahtev, določijo cilji in izhodišča prostorskega razvoja občine, **načrtujejo prostorske ureditve lokalnega pomena** ter določijo pogoji umeščanja objektov v prostor. Tako je urejanje oglaševanja pretežno prepuščeno občinam.

¹ Uradni list RS, št. [33/07](#), [70/08](#) – ZVO-1B, [108/09](#), [80/10](#) – ZUPUDPP, [43/11](#) – ZKZ-C, [57/12](#), [57/12](#) – ZUPUDPP-A, [109/12](#), [76/14](#) – odl. US in [14/15](#) – ZUUJFO

² 7. člen ZPNačrt

³ 8. člen ZPNačrt

1.2. Uredba o prostorskem redu Slovenije

Uredba o prostorskem redu Slovenije⁴ določa režim oglaševanja izven poselitvenih območij⁵ in določa: »Zunaj poselitvenih območij, zlasti pa na zemljiščih z večjo stopnjo ranljivosti naravnih kakovosti in v prepoznavnih krajinskih območjih, **ni dovoljeno postavljati trajnih ali začasnih objektov, namenjenih oglaševanju** (prostostoječi oglasni panoji in zasloni, oglasni panoji in zasloni na pročeljih stavb in na enostavnih objektih, začasni panoji, transparenti, baloni, praporji, zastave in podobno), razen če gre za postavljanje začasnih objektov, namenjenih oglaševanju v času prireditev.«

Prostorski red so pravila za urejanje prostora, predvsem prostorsko načrtovanje, med drugim pa tudi za načrtovanje in graditev objektov. Citirano določilo se nanaša na gradnjo enostavnih objektov izven poselitvenih območij.

Uredba je bila sprejeta na podlagi Zakona o urejanju prostora⁶, ki je bil predhodnik Zakona o prostorskem načrtovanju (ki deloma še velja). Čeprav so določila, ki so bila pravna podlaga za sprejem te uredbe z Zakonom o prostorskem načrtovanju prenehala veljati, je ta določil, da se podzakonski predpisi Zakona o urejanju prostora do izdaje novih še naprej uporabljajo, kolikor niso v nasprotju z Zakonom o prostorskem načrtovanju.

1.3. Zakon o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor

Zakon o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor⁷ tudi ne določa ničesar glede oglaševanja v povezavi z načrtovanjem objektov državnega pomena. Ti se načrtujejo z državnimi prostorskimi načrti. Državni prostorski načrt v obliki uredbe sprejme vlada. Taka uredba o načrtovanju umestitve objekta državnega pomena bi lahko vsebovala tudi določila, ki bi se nanašala na oglaševanje.

1.4. Zakon o graditvi objektov in Uredba o razvrščanju objektov glede na zahtevnost

Zakon o graditvi objektov⁸ (ZGO-1) **definira objekt** kot s tlemi povezano stavbo ali gradbeni inženirski objekt, narejen iz gradbenih proizvodov in naravnih materialov, skupaj z vgrajenimi inštalacijami in tehnološkimi napravami⁹.

V 3. členu določa, da se lahko gradnja novega objekta prične na podlagi pravnomočnega gradbenega dovoljenja. 8. člen razvršča objekte glede na zahtevnost gradnje v štiri skupine, in sicer v zahtevne, manj zahtevne, nezahtevne in enostavne. Le-te podrobneje določa Vlada z Uredbo o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje¹⁰:

- zahtevni objekt je tisti, ki ima velike dimenzije ali tisti, v katerem se zadržuje večje število oseb ali objekt za katerega je obvezna presoja vplivov na okolje;
- med manj zahtevne objekte štejemo tiste, ki niso uvrščeni med zahtevne, nezahtevne ali enostavne;
- nezahtevni objekt je konstrukcijsko manj zahteven;

⁴ Uradni list RS, št. 122/04 in 33/07 – ZPNačrt

⁵ 99. člen, 14. odstavek

⁶ Uradni list RS, št. 122/04 in 33/07 – ZPNačrt

⁷ Uradni list RS, št. 80/10, 106/10 – popr., 57/12

⁸ Uradni list RS, št. 110/02, 41/04 – ZVO-1, 45/04 – ZVZP-A, 47/04, 62/04 – odl. US, 102/04 – UPB1, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13, 19/15.

⁹ 2. člen ZGO-1

¹⁰ Uradni list RS, št. 18/13, 24/13, 26/13.

- enostavni objekt je konstrukcijsko nezahteven objekt, ki ne potrebuje posebnega statičnega ali gradbenotehničnega preverjanja, ki ni namenjen prebivanju in ni objekt, ki bi vplival na okolje¹¹.

Uredba o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje obravnava objekte za oglaševanje v prilogi 2. V točki 2 ta najprej navaja, da objekti za oglaševanje **sodijo med pomožne objekte v javni rabi**. V točki 15 pa objekte za oglaševanje, med katere uvršča tudi objekte za oglaševanje na kozolcih, podrobneje obravnava. Razvršča jih med:

1. **enostavne objekte:** to so oglasne površine do vključno 12 m² in višine do vključno 5 m. Gradnja enostavnih objektov se na podlagi ZGO-1 lahko prične brez gradbenega dovoljenja, ne glede na to pa se ne smejo postavljati v nasprotju s prostorskim aktom¹²;
2. **nezahtevne objekte:** to so oglasne površine nad 12 m² do vključno 40 m² in višine do vključno 6 m. Za nezahtevne objekte je po ZGO-1 potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, vendar z nekaterimi omilitvami postopka¹³. Zahtevi za izdajo takšnega gradbenega dovoljenja je treba priložiti:
 - prikaz lege objekta na zemljišču, tako da morata biti razvidna njegov tlorisni položaj in oblika na zemljiškokatastrskem prikazu, z navedbo odmikov objekta od parcelnih mej sosednjih zemljišč, značilne prereze in oblikovanje objekta ter terena. Prikaze lahko izdelata investitor¹⁴;
 - soglasja pristojnih soglasodajalcev, kot to velja za ostale objekte, za katere je potrebno gradbeno dovoljenje¹⁵;
 - dokazilo o pravici graditi (izpisek iz zemljiške knjige (ali ustrezno pogodbo in predlog za vpis v zemljiško knjigo), iz katerega izhaja, da ima investitor na nepremičnini lastninsko ali kakšno drugo stvarno (to je služnost ali stavbna pravica) oziroma obligacijsko pravico (najem oziroma zakup), ki mu omogoča gradnjo ali pravnomočna ali sodna odločba, iz katere izhaja pravica graditve)¹⁶.

Gradbeno dovoljenje izda pristojna upravna enota, na katere območju leži nepremičnina, ki je predmet izdaje gradbenega dovoljenja¹⁷. Upravna enota izda gradbeno dovoljenje, če ugotovi, da so navedeni pogoji izpolnjeni, nameravana gradnja pa je skladna s prostorskim aktom.

Gradbeno dovoljenje za gradnjo nezahtevnega objekta se izda v skrajšanem ugotovitvenem postopku¹⁸, če iz prikaza lege objekta na zemljišču izhaja, da je oddaljenost objekta od meje sosednjih zemljišč najmanj tri metre. Gradbeno dovoljenje neha veljati, če investitor ne začne graditi v enem letu od njegove pravnomočnosti.

Nadzor gradbene inšpekcije med drugim obsega tudi nadzor nad nezahtevnimi objekti in nadzor nad enostavnimi objekti, za katere po ZGO-1 ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, zahteva pa se njihova skladnost s prostorskimi akti.

¹¹ 2. člen Zakona o graditvi objektov.

¹² 3a. člen ZGO-1.

¹³ 74a do 74č. člen ZGO-1.

¹⁴ To je lahko enostavna skica, brez projektiranja (glej str. 2. Gradnja enostavnih in nezahtevnih objektov, dostopno na http://www.mop.gov.si/fileadmin/mop.gov.si/pageuploads/podrocja/graditev/Pojasnila_za_investitorje.pdf.

¹⁵ Na podlagi 49b. člena je potrebno pridobiti soglasje pristojnega soglasodajalca, če nameravana gradnja leži na območju, ki je s posebnimi predpisi ali po ZGO-1 opredeljeno kot varovalni pas gospodarske javne infrastrukture, ali na območju, ki je s predpisi opredeljeno kot varovalno območje. Gre za varovalne pasove ob infrastrukture (ceste, železnice, plinovodi) ali varovana območja (npr. po Zakonu o varstvu kulturne dediščine, Zakonu o ohranjanju narave, Zakonu o vodah...).

¹⁶ 56. člen ZGO-1.

¹⁷ 2. odstavek 24. člena ZGO-1.

¹⁸ Po 6. členu ZGO-1 se v skrajšanem ugotovitvenem postopku gradbeno dovoljenje izda, če območje za določitev strank ne sega preko meje parcel, na katerih je predvidena nameravana gradnja in da iz prikaza komunalnih priključkov in dostopa izhaja, da ti priključki ne potekajo po sosednjih zemljiščih.

1.5. Zakon o cestah

Zakon o cestah¹⁹ (ZCes-1) določa, da:

- so javne ceste prometne površine, ki so splošnega pomena za promet in jih lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo ceste, in pravili cestnega prometa; javne ceste so javno dobro in so izven javnega prometa²⁰;
- so javne ceste državne, ki so v lasti države in občinske, ki so v lasti občin²¹;
- glede na potek v prostoru se ceste delijo na ceste v naselju in izven naselja²²;
- državne ceste kategorizira vlada z Uredbo o kategorizaciji državnih cest²³;
- so objekti za obveščanje in oglaševanje reklamni stolpi, panoji, table, transparenti in drugi nepremični in premični nosilci, namenjeni za namestitvev obvestilnih in oglasnih sporočil²⁴.

➤ Objekti za obveščanje ob državnih cestah

Postavljanje objektov za oglaševanje ureja 78. člen ZCes-1. Državna cesta je javna cesta namenjena povezovanju regij in pomembnejših naselij v državi z enakimi regijami in naselji v sosednjih državah, kot tudi povezovanju regij znotraj države in naselij znotraj regije²⁵. **Območje ceste** pa je prostor, na katerem je cesta, z varovalnimi pasovi in zračni prostor v višini 7 metrov nad najvišjo točko vozišča. Ko tako govorimo o državni cesti moramo **upoštevati tudi varovalni pas**, ki je pas omejene rabe prostora. Namen varovalnega pasu je preprečevanje škodljivih vplivov posegov v prostor ob državni cesti na cesto in prometa na njej. Gradnja in rekonstrukcija objektov ter izvajanje kakršnihkoli del na zemljiščih v varovalnem pasu državne ceste so dovoljeni le s **soglasjem direkcije**²⁶. Ta izda soglasje, če s predlaganim posegom v varovalnem pasu med drugim niso prizadeti interesi varovanja državne ceste in prometa na njej ter njenega videza. Varovalni pas državne ceste meri od zunanjega roba cestnega sveta v smeri prečne in vzdolžne osi, pri premostitvenih objektih pa od tlorisne projekcije najbolj izpostavljenih robov objekta na zemljišče ter znaša:

- pri avtocestah 40 metrov,
- pri hitrih cestah 35 metrov,
- pri glavnih cestah 25 metrov,
- pri regionalnih cestah 15 metrov,
- pri državnih kolesarskih poteh 5 metrov.²⁷

Zakon pa določa za objekte obveščanja in **oglaševanja poseben režim**²⁸, po katerem je **v območju državne ceste zunaj naselja**; kljub temu pa lahko Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo²⁹ izda **soglasje za postavitvev enostavnih objektov**:

¹⁹ Uradni list RS, št. [109/10](#), [48/12](#), [36/14](#) – odl. US, [46/15](#).

²⁰ 3. člen ZCes-1.

²¹ 39. člen ZCes-1.

²² 39. člen ZCes-1.

²³ Uradni list RS št. [102/12](#), [35/15](#), [38/15](#), [78/15](#), [21/16](#), [52/16](#), [64/16](#).

²⁴ 2. člen 39. točka.

²⁵ 2. člen 15. točka ZCes-1.

²⁶ Osnovna navodila in spletni obrazec dostopni na spletni strani e-uprava <https://e-uprava.gov.si/podrocja/nepremicnine-in-okolje/infrastruktura/obvescanje-in-oglasovanje-ob-drzavnih-cestah-.html>

²⁷ 66. člen ZCes-1.

²⁸ 78. člen ZCes-1.

²⁹ V ZCes-1 je še navedena kot Direkcija Republike Slovenije za ceste; z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Ur. L. RS 91/2014 z dne 18.12.2014) pa se je preimenovala v Direkcijo Republike Slovenije za infrastrukturo.

- če bi ta obvestila lahko izboljšala prometno varnost,
- če se oglašuje gospodarski subjekt, ki svojo dejavnost izvaja v stavbi zgrajeni v varovalnem pasu državne ceste in
- če se tak objekt postavi na servisne prometne površine državne ceste ali **druge površine, ki so v lasti fizičnih ali pravnih oseb, vendar pod pogojem, da vsebina oglasa ni vidna z državne ceste.**
- direkcija izda soglasje na podlagi predloženega elaborata³⁰ za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje, razen v primeru obvestila, namenjenega izboljšanju prometne varnosti, katerega postavitve se odredi z delovnim nalogom direkcije.

V naselju se objekti za oglaševanje (ob državnih cestah) lahko postavljajo le izven preglednega polja³¹, pregledne berme³², preglednostnega prostora³³ in območja vzdolž vozišča ceste, predpisanega za postavitve prometne signalizacije. Svetlobne vitrine³⁴ se lahko ob državnih cestah v naselju postavljajo zunaj vozišča državne ceste. Postavljanje **elektronskih prikazovalnikov** ob državnih cestah pa je **v celoti prepovedano.**

Inšpektor za ceste³⁵ je pristojen za preverjanje, če so izpolnjeni vsi predpisani pogoji za postavljanje objektov za oglaševanje in obveščanje³⁶. Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik z globo 2000 eurov pa pravna oseba (njegova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov), ki v varovalnem pasu državne ceste brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem upravljavca ceste postavlja kakršnekoli druge objekte ali naprave.

➤ **Objekti za oglaševanje ob občinskih cestah**

Občinska cesta je javna cesta, namenjena povezovanju naselij v občini s povezovanjem naselij v sosednjih občinah, povezovanju naselij, delov naselij, naravnih in kulturnih znamenitosti in objektov v občini.³⁷ Tudi v varovalnem pasu občinskih cest je raba prostora omejena in so posegi v tem prostoru dovoljeni le s soglasjem **upravljalca občinske ceste – to pa je občinska uprava**, pri čemer način izvajanja nalog upravljanja določi pristojni organ občine s splošnim aktom³⁸ (običajno je to odlok). **Varovalni pas** občinske cest, ki se meri od zunanjega roba cestnega sveta v smeri prečne in vzdolžne osi, pri premostitvenih objektih pa od tlorsne projekcije najbolj izpostavljenih robov objekta na zemljišče ter znaša največ

- 10 m pri lokalnih cestah,
- 5 m pri javnih poteh,
- 2 m pri občinskih kolesarskih poteh,

vendar **lahko občina z odlokom predpiše manjšo širino** varovalnih pasov.

³⁰ Elaborat za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje je strokovno-tehnični elaborat, s katerim je določena lokacija, prikaz objekta za obveščanje in oglaševanje in način njegove postavitve, opredeljena pregledna polja, preglednostni prostori cestnih priključkov in križišč, pregledne berme v območju lokacije objekta ter drugi tehnični podatki, ki se nanašajo na objekt ali njegovo lokacijo (2. člen 17. točka).

³¹ Območje cestnega priključka na občinsko cesto (98. člen ZCes-1).

³² Pregledna berma je prostor na notranji strani krivin za zagotovitev predpisane preglednosti, ki je potrebna zaradi poti ustavljanja, v katerem ja raba prostora omejena (2. člen 56. točka ZCes-1).

³³ Je območje nivojskega križišča državnih cest, državne ceste z občinsko cesto, z železniško progo (75. člen ZCes-1).

³⁴ Svetlobna vitrina je objekt za obveščanje in oglaševanje, ki je osvetljen z notranje strani in katerega neto oglasna površina znaša največ 2,1 m² (2. člen 73. točka ZCes-1).

³⁵ To je sedaj Inšpekcija za infrastrukturo, spletna stran http://www.ii.gov.si/si/delovna_podrocja_in_storitve/.

³⁶ 114. in 118. člen ZCes-1.

³⁷ 2. člen 40. točka.

³⁸ 96. člen ZCes-1.

Upravljavac občinske ceste izda soglasje, če s predlaganim posegom v varovalnem pasu niso prizadeti interesi varovanja občinske ceste in prometa na njej, njene širitve zaradi prihodnjega razvoja prometa ter varovanja njenega videza. Kdor poseže v ta prostor brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem se kaznuje za prekršek enako kot pri posegu v varovalni pas državne ceste.

Občine tako oglaševanje urejajo praviloma z odloki, lahko že v okviru odlokov o občinskih cestah, ki jih morajo sprejeti, lahko pa imajo sprejete tudi posebne odloke o oglaševanju ali oboje. Primeri občin, ki imajo oglaševanje v celoti ločeno urejeno so na primer:

- Mestna občina Ljubljana (Odlok o občinskih cestah v Mestni občini Ljubljana³⁹ in Odlok o oglaševanju⁴⁰);
- Občina Jesenice (Odlok o občinskih cestah v Občini Jesenice⁴¹ in Odlok o oglaševanju in plakatiranju v Občini Jesenice⁴²);
- Mestna občina Koper (Odlok o občinskih cestah in javnih površinah Mestne občine Koper⁴³ in Odlok o oglaševanju in usmerjevalnem sistemu⁴⁴);
- Občina Krško (Odlok o občinskih javnih cestah ter drugih javnih površinah v občini Krško⁴⁵ in Odlok o oglaševanju v občini Krško⁴⁶).

Primeri občin, ki oglaševanje delno urejajo v odlokih o občinskih cestah, delno pa tudi v odlokih o oglaševanju pa so na primer:

- Občina Litija (Odlok o občinskih cestah v Občini Litija⁴⁷ in Odlok o oglaševanju v Občini Litija⁴⁸);
- Občina Črnomelj (Odlok o občinskih cestah v Občini Črnomelj⁴⁹ in Odlok o oglaševanju, plakatiranju ter turistični in drugi obvestilni signalizaciji v Občini Črnomelj⁵⁰);
- Občina Kamnik (Odlok o občinskih cestah⁵¹ in Odlok o oglaševanju občine Kamnik⁵²);
- Mestna občina Novo mesto (Odlok o občinskih cestah v Mestni občini Novo mesto⁵³ in Odlok o oglaševanju na območju Mestne občine Novo mesto⁵⁴);
- Občina Postojna (Odlok o občinskih cestah Občine Postojne⁵⁵ in Odlok o oglaševanju v Občini Postojna⁵⁶).

Odloki predvsem določajo pogoje, načine in obveznosti za postavljanje oglasnih objektov na območjih, na katerih ima občina lastninsko, stvarno ali katero drugo pravico, na javnih površinah ter zasebnih površinah in objektih za oglaševanje za lastne potrebe. Večina odlokov določa vrste in velikost naprav in objektov za oglaševanje, ki so lahko stalni ali začasni in premični ali nepremični, ter jih podrobneje obravnava. Poleg tega določajo tudi prepovedi glede postavljanja reklamnih objektov – prepovedano je

³⁹ Uradni list RS, št. 63/2013.

⁴⁰ Uradni list RS, št. 10/2011.

⁴¹ Uradni list RS, št. 43/2012 .

⁴² Uradni list RS, št. 52/2010.

⁴³ Uradni list RS, št. 8/2014.

⁴⁴ Uradni list RS, št. 112/2005.

⁴⁵ Uradni list RS, št. 72/2011.

⁴⁶ Uradni list RS, št. 100/2013.

⁴⁷ Uradni list RS, št. 50/2012.

⁴⁸ Uradni list RS, št. 76/2008.

⁴⁹ Uradni list RS, št. 76/2012.

⁵⁰ Uradni list RS, št. 1/2014.

⁵¹ Uradni list RS, št. 50/2015.

⁵² Uradni list RS, št. 56/2000.

⁵³ Uradni list RS, št. 63/2008.

⁵⁴ Uradni list RS, št. 47/2012.

⁵⁵ Uradni list RS, št. 128/2003.

⁵⁶ Uradni list RS, št. 21/2009.

na primer lepljenje plakatov na zunanjih površinah izložb, sten, inštalacijskih omaric, vrat, zidov, ograj, dreves, gradbiščnih ograj, na enostavnih in nezahtevnih objektov tj. na kozolcih ali drvarnicah, v nekaterih odlokih pa je prav tako prepovedano postavljanje objektov za oglaševanje in obveščanje v območju lokalnih cest zunaj naselja brez soglasja posamezne občine. Odloki določajo pogoje, pod katerimi se lahko pridobi pravica za postavitev reklamnih objektov, in pooblaščenec uradne osebe, ki so pristojne za nadzor nad njihovim izvajanjem.

1.6. Zakon o kmetijskih zemljiščih

Lokalna skupnost lahko na podlagi 3.č člena Zakona o kmetijskih zemljiščih⁵⁷ v prostorskem načrtu na območjih kmetijskih zemljišč lahko dopusti gradnjo enostavnih in nezahtevnih pomožnih kmetijsko-gospodarskih objektov v skladu z Uredbo o razvrščanju objektov glede na zahtevnost, razen kleti in vinske kleti; nadalje čebelnjake in pomožno kmetijsko gozdarsko opremo (brajda, klopotec, žična opora, ograja za pašo živine...). Če pa gre za območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč lahko lokalna skupnost dopusti gradnjo le naslednjih objektov: rastlinjak, ograja za pašo živine, obora za rejo divjadi, ograja in opora za trajne nasade in opora za mreže proti toči, ograja za zaščito kmetijskih pridelkov, **kozolec, dvojni kozolec (topljar)**, molzišče, napajalno korito, krmišče in kmečka lopa.

1.7. Zakon o financiranju občin

Občina lahko na podlagi 9. člena Zakona o financiranju občin⁵⁸ predpiše občinsko takso za oglaševanje, in sicer z odlokom, s katerim predpiše vrsto in višino takse ter zavezanca za plačilo le-te.

1.8. Zakon o volilni in referendumski kampanji

Na podlagi 8. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji⁵⁹ velja, da lokalna skupnost določi pogoje za pridobitev pravice do uporabe plakatnih mest, obenem določa na katerih plakatnih mestih je lepljenje in nameščanje plakatov z oglaševalskimi vsebinami za volilno kampanjo dovoljeno. Lokalna skupnost mora brezplačno, tudi brez plačila komunalne takse, zagotoviti vsem organizatorjem volilne kampanje enakopravnost pri lepljenju in nameščanju plakatov na teh plakatnih mestih.

1.9. Zakon o varstvu potrošnikov

Zakon o varstvu potrošnikov⁶⁰ obravnava vsebino oglaševanja in določa možnost, da se pravne in fizične, domače ali tuje osebe, ki opravljajo dejavnost oglaševanja na območju Republike Slovenije združujejo v Slovensko oglaševalsko zbornico.

Slovenska oglaševalska zbornica⁶¹ ima tudi oglaševalsko razsodišče, ki presoja skladnost oglaševanja z oglaševalskim kodeksom⁶², ki ga je sprejela. Predmet presoje po kodeksu je tudi oglaševanje na plakatih in drugih oglasnih površinah ter medijih na javnih mestih, ki so vidna z javnih površin. Pravila v kodeksu se nanašajo na vsebino oglaševanja, ne pa na lokacijo oglaševalskih objektov. Med temeljnimi načeli je sicer načelo zakonitosti, po katerem je temeljna odgovornost oglaševalcev, da je njihovo oglaševanje v

⁵⁷ Uradni list RS, št. 59/96, 31/98 – odl. US, 1/99 – ZNIDC, 54/00 – ZKme, 68/00 – odl. US, 27/02 – odl. US, 58/02 – ZMR-1, 67/02, 110/02 – ZUreP-1, 110/02 – ZGO-1, 36/03, 43/11, 58/12, 27/16.

⁵⁸ Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11, 14/15 – ZUUJFO.

⁵⁹ Uradni list RS, št. 41/07, 103/07 – ZPolS-D, 11/11, 28/11 – odl. US, 98/13.

⁶⁰ Uradni list RS, št. 20/98, 25/98 – popr., 23/99, 110/02, 14/03 – UPB1, 51/04, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15.

⁶¹ Več podatkov na njihovi spletni strani <http://www.soz.si/>.

⁶² Dostopen na http://www.soz.si/sites/default/files/soz_sok_slo.pdf.

skladu z zakonom⁶³. Vendar pa kodeks v nadaljevanju pravi, da je presoja zakonitosti predvsem pristojnost sodišč in drugih organov, razsodišče pa presoja skladnost oglaševanja z veljavnim pravnim redom le v primeru, ko se pritožba nanaša tudi na druga določila kodeksa⁶⁴.

1.10. Zakon o medijih

Zakon o medijih⁶⁵ ne ureja oglaševanja v prostoru, daje pa (sicer zgolj za potrebe tega zakona) definicijo oglaševalske vsebine: »**Oglaševalske vsebine** po tem zakonu so oglasi in druge vrste plačanih obvestil), katerih objavo naroči pravna ali fizična oseba z namenom, da bi s tem pospeševala pravni promet proizvodov, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivala poslovne partnerje, ali si v javnosti ustvarjala ugled in dobro ime. Oglasi se objavljajo za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja.«⁶⁶

1.11. Zakon o lokalni samoupravi

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi⁶⁷ (ZLS) občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), ki jih določi s splošnim aktom občine ali so določene z zakonom. Med drugim⁶⁸:

- načrtovanje prostorskega razvoja, v skladu z zakonom opravlja naloge na področju posegov v prostor in graditve objektov ter zagotavlja javno službo gospodarjenja s stavbnimi zemljišči;
- gradi, vzdržuje in ureja lokalne javne ceste, javne poti, rekreacijske in druge javne površine v skladu z zakonom ureja promet v občini ter opravlja naloge občinskega redarstva;
- določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine in opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno;
- ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

Najvišji organ v občini je občinski svet, ki odloča o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine in tako sprejema tudi odloke in druge občinske akte. Tako je občin sprejelo posebne **odloke o oglaševanju**, na primer, poleg v točki 1.4. omenjenih še Odlok o plakatiranju in oglaševanju na območju Občine Kočevje⁶⁹, Odlok o oglaševanju v Mestni občini Murska Sobota⁷⁰, Odlok o oglaševanju in plakatiranju v Občini Jesenice⁷¹, Odlok o oglaševanju in plakatiranju v Občini Kranjska Gora⁷², Odlok o oglaševanju v Občini Sežana⁷³, Odlok o oglaševanju v Mestni občini Celje⁷⁴.

Večina odlokov določa vrste in velikost naprav in objektov za oglaševanje, ki so lahko stalni ali začasni in premični ali nepremični, ter jih podrobneje obravnava. Poleg tega določajo tudi prepovedi glede postavljanja reklamnih objektov – prepovedano je na primer lepljenje plakatov na zunanjih površinah

⁶³ Točka 1.1. kodeksa.

⁶⁴ Točka 1.3. kodeksa.

⁶⁵ Uradni list RS, št. 35/01, 62/03 – ORZMed84, 113/03 – odl. US, 16/04 – odl. US, 123/04 – odl. US, 96/05 – ZRTVS-1, 60/06, 69/06 – ZOIPub, 36/08 – ZPomK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16

⁶⁶ 46. člen

⁶⁷ Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 11/14 – popr., 20/95 – odl. US, 63/95 – ORZLS19, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98, 59/99 – odl. US, 70/00, 87/01 – ZSam-1, 51/02, 108/03 – odl. US, 72/05, 21/06 – odl. US, 14/07 – ZSPDPO, 60/07, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO.

⁶⁸ 21. člen ZLS.

⁶⁹ Uradni list RS, št. 50/1997.

⁷⁰ Uradni list RS, št. 100/2007.

⁷¹ Uradni list RS, št. 52/2010.

⁷² Uradni list RS, št. 90/2015.

⁷³ Uradni list RS, št. 114/2000.

⁷⁴ Uradni list RS, št. 56/2008.

izložb, sten, inštalacijskih omaric, vrat, zidov, ograj, dreves, gradbiščnih ograj, na enostavnih in nezahtevnih objektov tj. na kozolcih ali drvarnicah, v nekaterih odlokih pa je prav tako prepovedano postavljanje objektov za oglaševanje in obeščanje v območju lokalnih cest zunaj naselja brez soglasja posamezne občine. Odloki določajo pogoje, pod katerimi se lahko pridobi pravica za postavitev reklamnih objektov, in pooblaščenice uradne osebe, ki so pristojne za nadzor nad njihovim izvajanjem (občinska inšpekcija).

2. Problemi postavljanja oglaševalskih objektov

Na podlagi opisanega normativnega okvira in številnih člankih⁷⁵ o težavah z oglaševalskimi objekti na terenu, vidimo, da iz obstoječe ureditve izhaja kar nekaj problemov, ki naraščajo⁷⁶. Vidno je, da nadzor nad tem področjem ni učinkovit. Težnja pridobitnih subjektov je v širjenju oglaševanja, v izogibanju normativnim okvirom pa so prijemi tudi inovativni. V nadaljevanju poskušamo posamezne vidike problematike posebej razčleniti.

2.1. Normativna ureditev glede oglaševanja ni pregledna

Iz predhodno opisane normativne ureditve izhaja, da oglasni objekti oziroma oglaševanje v javnem prostoru niso urejeni kot samostojno področje. Celovito je urejena dovoljena vsebina oglaševanja v smislu varstva potrošnikov (Zakon o varstvu potrošnikov), prav tako tudi oglaševanje v medijih (Zakon o medijih, ni pa jasno in celovito urejeno umeščanje objektov za oglaševanje v prostor oziroma oglaševanje v javnem prostoru.

Najbolje to kot usmeritev za celo državo ureja Uredba o prostorskem redu (glej točko 1.2.) – če bi se ta dosledno spoštovala, problemov z oglaševanjem zunaj naselij ne bi bilo. Čeprav je obvezujoč pravni akt, je vsebina same uredbe naravnana usmerjevalno kot vodilo za načrtovanje in umeščanje objektov, zato nima določil o nadzoru nad izvajanjem⁷⁷. Glede na usmerjevalno naravo uredbe, je pričakovati, da se ta vsebina odraža v konkretnih prostorskih načrtih, tako državnih kot občinskih.

Glede podrobnejše ureditve oglaševanje je glavni obvezujoč predpis Zakon o cestah, ki ureja oglaševanje ob državnih cestah, tudi v naselju. Vse ostalo oglaševanje je prepuščeno urejanju občinam (ob lokalnih cestah in v naseljih).

Glede na navedeno je tako v naseljih potrebno spoštovati naslednje ureditve: ureditev, ki jo določa Zakon o cestah za oglaševanje ob državnih cestah v naselju, ureditev, ki jo določa občinski odlok glede oglaševanja ob občinskih cestah v naselju, ureditev, ki jo določa občinski prostorski načrt in ureditev, ki

⁷⁵ Članki: Mladina (<http://www.mladina.si/117613/je-javni-prostor-res-nas/>) 9.11.2012, Petra Tihole; Mladina (<http://www.mladina.si/168696/mesta-brez-oglasnih-panojev/>) 16. 8. 2015, Filip Draženović; Primorske novice (<http://primorske.si/Novice/Istra/Jumbo-plakati-nezakonito-na-kmetijski-zemlji>) 21.8.2015, 06:00, Nataša Hlaj; Dnevnik (<https://www.dnevnik.si/1042717751/lokalno/ljubljana/obcinski-inspektorat-bi-lahko-kaznoval-lastnike-ki-so-oglasne-panoje-postavili-blizu-cest>) 30.7.2015, 12:32, Peter Pahor; Lokalno.si (http://www.lokalno.si/2016/09/23/162221/aktualno/DL_Ogromni_reklamni_panoji_na_hotelu_Kandija_v_nasprotju_z_zakoni_in_predpisi/) 23.9.2016, 14:40; Oglaševanje na tehtnici (<https://tehtnica.wordpress.com/2012/11/13/reklamni-panoji-donosnejši-od-kmetijstva/>) 13. 11. 2012, Rozmari Petek; Delo (<http://www.delo.si/novice/ljubljana/oglasni-panoji-nemoteci-za-varnost-le-ce-koristijo-obcini.html>) 23. 2. 2016, 09:00, Maša Jesenšek; Inštituta za politike prostora (<http://ipop.si/2015/07/16/oglasni-panoji-namesto-parka/>) 16.07.2015.

⁷⁶ Problematiko izpostavlja spletna stran Tretji člen Ustavimo poplava oglasnih plakatov (dostopno na <http://www.tretjiclen.si/slo/veleplakati/>) in iniciativa Plakatopolis (<http://siol.net/novice/slovenija/iniciativa-plakatopolis-zaljubljano-z-manj-oglasevalskimi-panoji-383741>)

⁷⁷ Gre za tako imenovano »mehko regulacijo«, čeprav nadzor nad izvajanjem implementacije tega določila v občinskem prostorskem načrtu lahko izvaja Ministrstvo za okolje in prostor na podlagi 11. in 52a. člena Zakona o prostorskem načrtovanju v okviru nadzora nad zakonitostjo prostorskega načrta.

jo določa morebitni občinski odlok o oglaševanju. Izven naselij pa je potrebno spoštovati naslednje ureditve: ureditev, ki jo določa Zakon o cestah za oglaševanje ob državnih cestah, ureditev, kot jo določajo občinski odloki za oglaševanje ob občinskih cestah, ureditev, kot jo določa morebitni državni prostorski načrt glede posameznega infrastrukturnega objekta. Za nekatere postavitve je potrebno pridobiti soglasje Direkcije za infrastrukturo ali dotične občine. To kaže na **kompleksno iz težko pregledno ureditev**, ki pa v temelju **izhaja iz prostorskega načrtovanja dovoljenih posegov**, če zakon ne določa kaj posebnega (kot Zakon o cestah). Vsebinsko bi ureditev vseeno lahko šteli kot dobro, **problem pa je v nadzoru nad skladnostjo** »oglaševalskih« posegov v prostor s to ureditvijo. V praksi pa nudi možnosti različnih izogibanj tudi področje definicije oglaševalskih objektov. Zakon o graditvi objektov (glej točko 1.4.) oglasne površine uvršča med enostavne in nezahtevne objekte in sicer glede na velikost površine. Specifično jih definira tudi Zakon o cestah (glej točko 1.5.). **Problem je, ko oglaševalski »objekt ali površina« ni objekt po definiciji** Zakona o graditvi objektov (s tlemi povezano stavbo ali gradbeni inženirski objekt, narejen iz gradbenih proizvodov in naravnih materialov, skupaj z vgrajenimi inštalacijami in tehnološkimi napravami). Na tak način se izogne učinkovitemu inšpekcijskemu nadzoru.

2.2. Nejasne razmejitve pristojnosti glede nadzora

Prostorsko načrtovanje, ki dosledno upošteva načelo prevlade javnega interesa in načelo ohranjanja prepoznavnih značilnosti prostora⁷⁸ ter določilo 14. odstavka 99. člena Uredbe o prostorskem redu bi bilo zadostna pravna podlaga za enovito in zadržano ureditev oglaševanja, ne glede na to ali je oglaševalski objekt na javni ali zasebni površini. Nadalje so oglaševalski objekti oziroma površine predmet tudi Zakona o graditvi objektov, posebna pravila pa določa še Zakon o cestah in posredno tudi Zakon o kmetijskih zemljiščih, ki zaradi posebnega varovanja kmetijskih zemljišč dodatno omejuje možne objekte na kmetijskih zemljiščih.

Vendar je nadzor umeščanja objektov za oglaševanje problematičen, saj ne gre za eno inšpekcijo, ki bi bila pristojna za nadzor oglaševalskih objektov temveč je nadzor razpršen med več inšpekcij in dvoplastno:

- **delitev med državno in občinsko pristojnostjo** (s stališča prizadetih uporabnikov prostora) ni jasna in učinkovita: Ena izmed pomembnih funkcij občine je urejanje prostora, vendar je **izvorna pristojnost občine le prostorsko načrtovanje**⁷⁹, ne pa tudi dovoljevanje posegov v prostor ali izvajanje (inšpekcijskega) **nadzora nad posegi v prostor, ki je še vedno v pristojnosti države** – o posegih v prostor odloča za občino pristojna Upravna enota, inšpekcijski nadzor pa izvaja pristojna Območna enota Inšpektorata za okolje in prostor oziroma v njeni sestavi Gradbena, geodetska in stanovanjska inšpekcija⁸⁰. Slednja je pristojna med drugim za inšpekcijski nadzor na področju urejanja naselij in graditve objektov. Ta problem poskuša novo nastajajoči Gradbeni zakon⁸¹ urediti s prenosom več pristojnosti na občinske inšpekcije. Ker so občine nasprotovale prvemu osnutku, po katerem bi se kot izvorna pristojnost uzakonila pristojnost občin za izvajanje nadzora nad skladnostjo s prostorskimi in drugimi predpisi občine ob gradnji za katero ni potrebno gradbeno dovoljenje (tudi enostavni objekti), predlaga drugi osnutek zakona uzakonitev dvotirnega sistema, ki bi omogočil nadzor občinam, ki bi želele ta nadzor prevzeti. Že sedaj pa **občinske**

⁷⁸ 7. in 8. člen Zakona o prostorskem načrtovanju

⁷⁹ Izvorno pristojnost občine določa 1. odstavek 140. člena Ustave RS_ V pristojnost občine spadajo lokalne zadeve, ki jih občina lahko ureja samostojno in ki zadevajo samo prebivalce občine.«

⁸⁰ Več informacij na spletni strani inšpekcije

http://www.iop.gov.si/si/delovna_podrocja/gradbena_geodetska_in_stanovanjska_inspekcija/

⁸¹ Drugi osnutek v javni razpravi oktobra 2016

http://www.mop.gov.si/fileadmin/mop.gov.si/pageuploads/osnutki/gradbeni_zakon_s.pdf (točka 9. uvodne obrazložitve).

inšpekcije nadzirajo izvajanje občinskih odlokov (tudi odloke o cestah in oglaševanju)⁸². Zavedati pa se je treba, da o pritožbi zoper odločitev občinskega inšpektorja odloča župan⁸³, o pritožbi zoper odločitev republiškega inšpektorja pa ministrstvo, pristojno za področje. Sodno varstvo pa je nato v obeh primerih možno zahtevati s tožbo pred Upravnim sodiščem⁸⁴.

- **posamezne inšpekcije**, ki pokrivajo neko vsebinsko področje, **razglašajo, da niso pristojne**⁸⁵ in ne pride do učinkovitega ukrepanja. Na podlagi Zakona o inšpekcijskem nadzoru⁸⁶ je bil sicer ustanovljen inšpekcijski svet, ki skrbi za koordinacijo dela in doseganje večje učinkovitosti različnih inšpekcij. Kljub temu lahko prihaja do situacij, ko si inšpekcije odstopajo pristojnost ker so situacije v prostoru lahko (pravno gledano) zelo različne, čeprav prizadetim (prijaviteljem) ne zgedajo tako. Glede na predhodno prikazano imamo lahko najmanj naslednje tipične situacije (in posledično nadzore), pri čemer v istem primeru praviloma za preplet več pravnih podlag (objekt pa je lahko na zasebni ali javni površini):

Lokacija oglaševalskega objekta	Predpis	Pristojna inšpekcija
V območju državne ceste izven naselja	Zakon o cestah	Prometni inšpektorat RS
V območju občinske ceste izven naselja	Zakon o cestah in občinski odlok o občinskih cestah ali oglaševanju	Občinski inšpektorat
Izven območja državne ali občinske ceste izven naselja	Zakon o graditvi objektov in Uredba o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje	Gradbeni inšpektorat RS
Na kmetijskem zemljišču	Zakon o kmetijskih zemljiščih	Kmetijski inšpektorat RS
Na kozolcu	Zakon o graditvi objektov in Uredba o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje	Gradbeni inšpektorat RS
V naselju ob državni cesti	Zakon o cestah	Prometni inšpektorat RS
V naselju	Občinski odlok o oglaševanju	Občinski inšpektorat

Pri tem je lahko vsaka oglaševalska površina:

- nezahteven objekt, za katerega je potrebno gradbeno dovoljenje po enostavnejšem postopku (nadzor izvaja gradbeni inšpektorat RS);
- enostaven objekt, za katerega ni potrebno gradbeno dovoljenje, mora pa biti skladen s prostorskim načrtom (nadzor izvaja gradbeni inšpektorat RS);
- **sploh ni objekt**, vendar to ne sme pomeniti, da nadzora ne bi bilo. V tem primeru bi morali upoštevati najširšo definicijo iz Uredbe o prostorskem redu Slovenije po kateri so objekti namenjeni oglaševanju: prostostoječi oglasni panoji in zaslони, oglasni panoji in zaslони na pročeljih stavb in na enostavnih objektih, začasni panoji, transparenti, baloni, praporji, zastave

⁸² 21. člen Zakona o lokalni samoupravi določa, da občina med drugim tudi določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine in opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno.

⁸³ 67. člen Zakona o lokalni samoupravi

⁸⁴ Po Zakonu o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12

⁸⁵ Na primer kot je opisan primer v Primorskih novicah <http://primorske.si/Novice/Istra/Jumbo-plakati-nezakonito-na-kmetijski-zemlji> (21.8.2015, Nataša Hlaj).

⁸⁶ Uradni list RS, št. 56/02, 26/07, 40/14

in podobno. Tudi objekt, ki ni objekt po Zakonu o graditvi objektov bi moral torej biti umeščen skladno z Uredbo o prostorskem redu, vendar zakonsko **ni vzpostavljen sistem prekrškov in nadzora take skladnosti**.

3. Predlogi

1. Če želi država zamejiti nekontrolirano naraščanje objektov in površin za oglaševanje bi si morala zadati tak cilj **v Strategiji prostorskega razvoja Slovenije**, ki je najvišji strateški prostorski dokument v državi.
2. Ker je najšibkejšo področje nadzora bi bilo potrebno k temu pristopiti sistematično in horizontalno. Zato bi bilo potrebno **na Inšpekcijski svet nasloviti obravnavano problematiko in predlagati**, da inšpekcije dosežejo učinkovit enoten nastop pri izvajanju inšpekcijskega nadzora nad oglaševanjem v javnem prostoru ter uvrstijo to med prednostne naloge v programu dela inšpekcijskega sveta⁸⁷ (vendar po sprejemu novega Zakona o urejanju prostora in Gradbenega zakona, ki bosta prinesla nekatere spremembe).
3. Glede **zakonskih rešitev**:
 - Glede **novega Zakona o urejanju prostora** razmisliti, kako bi lahko zagotovili večje upoštevanje temeljnega načela prevlade javnega interesa in načela ohranjanja prepoznavnih značilnosti prostora v praksi, da bi se oglaševanje učinkovito zamejevalo v skladu s prostorskim redom.
 - Glede **novega Gradbenega zakona**, če bo prišlo do uveljavitve dvotirnega sistema inšpekcijskega nadzora (država in občina) za izvajanje nadzora nad skladnostjo s prostorskimi in drugimi predpisi občine ob gradnji za katero ni potrebno gradbeno dovoljenje, bi bilo potrebno spodbujati občine, da prevzamejo to funkcijo, saj bi bil v tem primeru lahko nadzor bolj učinkovit (če ne pride do medsebojne odvisnosti oglaševalca in občine in s tem strani občine spodbujenega večjega obsega oglaševanja v javnem prostoru).
 - Glede **Zakona o kmetijskih zemljiščih** bi lahko predlagali uvrstitev določila (3č. člen), da je na kmetijskih zemljiščih prepovedano umeščati za oglaševanje v smislu definicije Uredbe o prostorskem redu Slovenije (čeprav ti objekti niso dovoljeni prihaja do tolmačenj po katerih je objekt sprejemljiv, če je možno površino še vedno obdelovati⁸⁸).
 - Umeščanje oglaševalskih objektov se lahko **uredi s samostojnim zakonom**, ki ima urejen tudi samostojen inšpekcijski nadzor. Seveda pa je potrebno pri tem upoštevati tudi ustavno varovano svobodo gospodarske pobude⁸⁹.

⁸⁷ Zadnji program (za leto 2016) dostopen na http://www.mju.gov.si/fileadmin/mju.gov.si/pageuploads/JAVNA_UPRAVA/SOUS/mnenja/Strateske_usmeritve_inspekcije_22.2.2016.pdf

⁸⁸ Navedeno v članku v Primorskih novicah <http://primorske.si/Novice/Istra/Jumbo-plakati-nezakonito-na-kmetijski-zemlji> (21.8.2015, Nataša Hlaj).

⁸⁹ 74. člen Ustave RS